

در سومین روز اکران فیلم های ششمین جشنواره عمار در سینما فلسطین

نشست آسیب شناسی آموزش در سینمای ایران:

کلهر: داشتن «مسئله» برای فیلمسازانی که در مسیر آموزش قرار می گیرند ضروری است

باشد، سپس ما باید برای این هنرجو فرصتی برای تجربه و آزمون و خطا ایجاد کنیم و شرایط تولید را برای او فراهم کنیم تا ترس هنرجو از تولید بریزد، سومین امر مهم در آموزش هم قرار دادن مربی در کنار هنرجوست. این سه گانه همان مدلی است که سالها در حوزه های علمیه تجربه شده است»

در ادامه نشست باطنی از کلهر پرسید: «چرا هیچگاه از مدارس روشنفکری فیلمساز انقلابی تربیت نمی شود ولی بارها و بارها از مدارس و دانشگاه های زیر نظر جمهوری اسلامی فیلمسازانی با رویکردهای معارض انقلاب در آمده است؟ اساسا ما برای ایجاد نیاز یا تربیت مربی در فضای آموزشی خود چه باید بکنیم؟»

کلهر در این زمینه پس از نام بردن از برخی از هنرجویان و مربیان مدرسه باغ فردوس، به این نکته اشاره کرد که: «برخی از دانشگاه ها مثل مدرسه عالی رادیو و تلویزیون که امروز با عنوان دانشکده صداوسیما شناخته می شود اساسا وظیفه خود را تربیت تکنسین قرار داده بود و از همین رو احتمال تربیت فیلمسازانی بدون دغدغه یا با گرایش معارض انقلاب در این بستر بسیار بالا می رود»

در ادامه باطنی با ذکر خاطره ای از یکی از نزدیکان شهید آوینی گفت: «فردی تعریف می کرد که: "ما به عنوان چند طلبه نزد شهید آوینی رفته بودیم تا از او قدری سینما بیاموزیم، آوینی در آن دیدار برای ما ساعتها راجع به فلسفه و عرفان و مسائل اعتقادی صحبت کرد و چیزی از سینما نگفت، ما از او گلایه کردیم که چرا از سینما چیزی نمی گویی؟ و آوینی گفت اصل همین موضوعات است." به نظر می رسد که ما راه را اشتباه رفته ایم و به جای تربیت مومنانی که به هنر مسلط اند به دنبال تربیت فیلمسازانی رفته ایم که صرفا تکنسین هستند و حرفی برای گفتن ندارند.»

این نشست با پرسش و پاسخ حضار از مهدی کلهر به پایان رسید.

مهدی کلهر، نخستین معاون سینمایی بعد از انقلاب گفت: به جای تربیت مومنانی که به هنر مسلط اند به دنبال تربیت فیلمسازانی رفته ایم که صرفا تکنسین هستند و حرفی برای گفتن ندارند.

نشست آسیب شناسی آموزش در سینمای ایران امروز با حضور مهدی کلهر و محمدصادق باطنی برگزار شد.

در این نشست، مهدی کلهر، به عنوان نخستین معاون سینمایی بعد از انقلاب و موسس مدرسه باغ فردوس، توضیحاتی پیرامون تجربه خود در راه اندازی نخستین دوره های آموزش سینما در ایام پس از انقلاب مطرح کرد.

وی ابتدا با عنوان کردن آموزشهایی که خود در فضای آکادمیک پیش از انقلاب دیده بود، به یک دو گانه اشاره کرد «دوگانه آموزش آکادمیک و مدل استاد و شاگردی».

وی در ناکارآمد بودن و تمجید از مدل دوم صحبت های خود را اینگونه ادامه داد: ما پس از بررسی مدارس مختلف آموزش سینما، رسیدیم به مدرسه فیلمسازی رم، مدرسه ای که بسیاری از فیلمسازان مطرح سینمای ایتالیا مثل فلینی و دسیکا از آنجا در آمده اند. چیزی که در آنجا دیدیم این بود که بسیاری از این افراد هیچ سبقه ای در سینما نداشتند و مهمترین ویژگی ای که داشته اند این بود که همه این فیلمسازان حرفی برای گفتن داشتند و میخواستند از بیان سینما برای زدن حرفهایشان استفاده کنند».

کلهر با تایید لزوم حرف داشتن و مسئله داشتن فیلمسازانی که در مسیر آموزش قرار می گیرند جمع بندی خود در دوران پس از انقلاب برای برگزاری دوره های آموزشی را اینگونه مطرح کرد: «ما پس از بررسی های متعدد به یک سه گانه در آموزش سینما رسیدیم و بر اساس آن دوره های مان را شروع کردیم، این سه گانه این بود که ابتدا هنرجوی مورد تربیت نیاز و مسئله و حرفی برای گفتن داشته

معاون عربی-آفریقایی وزارت خارجه:

فیلمسازان جوان عمار با کمترین

امکانات کارهای جذابی انجام می دهند

حسین امیرعبدالهپان، معاون عربی-آفریقایی وزارت خارجه کشورمان که در سومین روز اکران فیلمهای جشنواره عمار حضور پیدا کرده بود، در گفت و گو با خبرنگار «نشریه روزانه جشنواره عمار»، گفت: از طریق صدا و سیما و تبلیغات اینترنتی با جشنواره عمار آشنا شدم و سال گذشته هم یکی از مستندهای جشنواره درباره داعش برای بنده جالب بود که امسال هم تصمیم گرفتم برای تماشای فیلم های جشنواره حضور داشته باشم. وی ادامه داد: حضور نیروهای جوان که با کمترین امکانات کارهای خیلی جذابی را انجام می دهند، برای من بسیار جالب است، البته زمان کوتاه و در عین حال مفهومی بودن تولیدات نیز مهم و قابل توجه است، ضمن اینکه در جشنواره عمار، به موضوعات مختلف فرهنگی، اجتماعی و ارزشی هم توجه می شود.

معاون عربی-آفریقایی وزارت خارجه با اشاره به این که دیده شدن سینمای ارزشی در جشنواره عمار قابل توجه است، اظهار داشت: افتتاحیه دوره ششم جشنواره را از طریق تلویزیون مشاهده کردم که در یکی از موضوعات جالب برای من، حضور خانواده های شهدا بود، اما فکر می کنم باید سهم بیشتری هم در افتتاحیه و هم اختتامیه به خانواده شهدا داده شود، بویژه اینکه خانواده شهدای مدافع حرم هم فرصتی داشته باشند که در جشنواره از فرزندان شهیدشان بگویند.

در نشست نقد و بررسی پشت صحنه عنوان شد

فیاض: اقتصاد غربی بحران جنسی جامعه ایران را تشدید می کند

به نیاز خود باید ایدئولوژی خود را کنار بگذارند و این جرقه کار من بود. کلانتری با بیان اینکه سعی کردیم در کار صادق باشیم، گفت: در کار ما آمار رسمی رانمی بینید اما آمار ما به نوعی دیگر این بحران را در جامعه نشان می دهد و البته ما بدلیل اینکه به میان مردم رفتیم بیان محدودی داشتیم لذا برای جبران این نقصان از کارشناسان مختلف استفاده کردیم. در ادامه این نشست ابراهیم فیاض استاد جامعه شناسی دانشگاه تهران با بیان اینکه اصولی ترین و طبیعی ترین چیز جنسیت است و این یک واقعیت است، گفت: بدتر از آنچه در فیلم گفته شده ما در جامعه شاهدیم و مسدئله اصلی ما امروز بحث آموزش است که در اگر در این زمینه کار نکنیم با مشکل مواجه می و شیم

وی افزود: برخی می گویند اگر آموزش بدهیم مطالبه جنسی پیش می آید و این خود سرکوب جنسی است، و نتیجه آن پرخاشگری جنسی می شود که امروز در جامعه شاهد آن هستیم و می بینیم که زنان با زبان لباس و بدن این پرخاشگری را رواج می دهند.

فیاض با تاکید بر مشکلات آموزش و پرورش در این زمینه گفت: اگر مشکل جنسی برطرف نشود کالای مکمل که همان اعتیاد به مواد مخدر است جایگزین آن می شود.

این استاد دانشگاه به دو مسئله دیگر در این زمینه اشاره کرد و گفت: اقتصاد و مسائل جنسی مسئله مهمی است و با ساختار اقتصاد غربی تشکیل خانواده نمی آرد لذا ازدواج هیچ توجیه اقتصادی ندارد.

وی به مسئله رسانه و بحران جنسیتی در جهان غرب اشاره کرد و گفت: پایان تمدن اسلام و تمدن روم، شاهد اوج همجنسگرایی بوده ایم و رسانه غربی که امروز در دسترس است برای جامعه ما مشکلات زیادی را فراهم می آورد.

وی در پایان سخنان خود به راه حل خود نیز اشاره کرد و گفت: اقتصاد ما باید خانواده محور باشد و باید از جامعه به اجتماع برگردیم.

ابراهیم فیاض در نشست نقد و بررسی «پشت صحنه» گفت: اقتصاد غربی بحران جنسی جامعه ایران را تشدید می کند.

به گزارش خبرنگار عمار فیلم، نشست نقد و بررسی مستند پشت صحنه با حضور ابراهیم فیاض استاد دانشگاه و توج کلانتری کارگردان این مستند، در سینما فلسطین برگزار شد.

در ابتدای این نشست مجری - کارشناس برنامه، با اشاره به موضوع خاص این مستند گفت: این تنها مستند در این موضوع نیست و اگر فرصت بود باید به کارهای مستند جبهه فرهنگی انقلاب که اخیرا بیشتر شده پرداخت و چرایی ورود این جبهه را بررسی کرد چرا که این سومین کار مستند درباره مسائل جنسی است و الان یک فیلم بلند داستانی بر روی پرده های سینمای کشور است که آن را هم یک مستند ساز ساخته است.

وی با بیان اینکه بیننده پس از دیدن مستند پشت صحنه احساس چرک بودن و توهین به عقاید خود را نمی بیند و کارگردان بیننده را در بحران رها نکرده، افزود: کار از پس این موضوع حساس خوب در آمده اما اگر فرمی بنگریم کار ضعیف است هر چند جهشی در کارهای آقای کلانتری محسوب می شود.

در ادامه این نشست کلانتری با بیان اینکه کار اصلی را در جبهه فرهنگی انقلاب مدافعان حرم انجام می دهند گفت: موضوع از اینجا شروع شد که مسئله جنسی نیاز است یا خواسته؛ چرا که وقتی در این مسئله به جلو می روید می فهمید در جامعه این مسئله را یک خواسته قلمداد می کنند.

وی با بیان اینکه کار را از شش هفت سال پیش شروع کردیم گفت: فردی را می شناختم که نمازخوان بود اما فیلمهای مستهجن نیز نگاه می کرد و پس از مدتی نیز این کار را ترک کرد اما این مسئله جنسی در برخی از افراد با ایدئولوژی آنها و آنچه به آنها گفته شده تطابق ندارد و برای رسیدن

گزارش تصویری

ششمین جشنواره فیلم عمار

6th Ammar Popular Film Festival
ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار

فیلمی که نساخته ایم!

فیلم نامه یکی از ارکان مهم جهت تولید آثار سینمایی است و بسیاری از فیلم سازان از نبود فیلم نامه مناسب به عنوان یکی از معضلات تولید آثار سینمایی یاد می کنند؛ جشنواره عمار نیز یکی از اهداف خود را معرفی سوژه های جدید به سینمای ایران می داند؛ از این رو در این بخش به معرفی تعدادی از فیلم نامه های ارسالی به این دوره از جشنواره می پردازیم.

فداییان اسلام و ملی شدن صنعت نفت

فیلم نامه «فداییان اسلام و ملی شدن صنعت نفت» در قالب انیمیشن و به گفته نویسنده آن کمیک موشن است و در مورد داستان ترور هژیر و رزم آرا از نخست وزیران مخالف ملی شدن نفت بوسیله فداییان اسلام و تلاش های دکتر مصدق برای ملی شدن صنعت نفت است و شباهت های جالبی بین این واقعه و برخی اتفاقات زمان حال موجود است.

محتوای سکانس اول:

تهران، داخلی، روز، دفتر روزنامه باختر امروز.

ساعت حدود یازده صبح است. نصرالله شیفته سردبیر روزنامه به سرعت در حال خارج شدن از دفتر است. بیرون دفتر سوار اتومبیلش شده و به سرعت حرکت می کند. بعد از نشان دادن چند پلان از حرکت سریع اتومبیل در خیابان ها، شیفته به پیچ شمیران می رسد و اتومبیل رانگه می دارد. دکتر فاطمی و مهندس حسینی در حال خروج از خانه دکتر فاطمی هستند.

دکتر فاطمی: ها! چه خبر شده که این طور هیجان زده آمده ای؟

نصرالله شیفته: (بدون مقدمه جواب می دهد) رزم آرا در داخل مسجد شاه زدند.

دکتر فاطمی: (بالحن پرسشی) رزم آرا در داخل مسجد شاه زدند؟

نصرالله شیفته: بله!

دکتر فاطمی: چه کسی این خبر را به تو داد؟

نصرالله شیفته: دو جوان که تصور می کنم از فدائیان اسلام بودند و احتمال می دهم از رفقای ضارب بوده باشند.

دکتر فاطمی: آیا نام ضارب را نگفتند؟

نصرالله شیفته: چرا آنها گفتند شخصی به نام خلیل طهماسبی رزم آرا را با تیر زده است.

در همین لحظه مهندس حسینی که در کنار ایستاده و به این سؤال و جواب ها به دقت گوش می داد، ناگهان به ساعت مچی خود - که درست ۲۰ دقیقه به ظهر را نشان می داد - نگاهی می کند.

مهندس حسینی: الحمدلله! از این لحظه دیگر نفت ایران ملی شده است.

تصاویر با دور تند و به صورت رو به عقب تمام حوادث ملی شدن صنعت نفت را نشان می دهد تا به تصویر اتاق مذاکره قرارداد گس-گلشائیان می رسد و روی آن متوقف می گردد.

توضیحات سکانس:

روی تصویر نوشته می شود. ۱۶ اسفند ۱۳۲۹. دفتر روزنامه باختر امروز.

هنگامی که دوربین چهره شیفته را نشان می دهد، روی صفحه نوشته می شود: نصرالله شیفته، سردبیر روزنامه باختر امروز.

هنگامی که دوربین دکتر فاطمی و مهندس حسینی را نشان می دهد، به ترتیب و جداگانه به طوری که مخاطب گیج نشود روی تصویر نوشته می شود: دکتر فاطمی، عضو جبهه ملی.

مهندس کاظم حسینی، نماینده مجلس شورا و عضو جبهه ملی.

هنگامی که مهندس حسینی جمله ی نهایی را می گوید سکانس به طور ناگهانی پایان می یابد.

هنر مردمی؛ واقعیت‌ها و زیبایی‌های زندگی

فاطمه عقیقی (کارشناسی ارشد ادیان و عرفان)

خانواده‌های ایرانی است. سنت‌هایی که اگر چه اکنون دیده نمی‌شوند اما مخاطبان خود را به دلیل اینکه به اصالت نهفته در خویش رجوع می‌دهند و درگیر می‌سازند هنوز هم حرف‌ها برای گفتن دارد. از این رو اگر یک اثر هنری از جنس زندگی مردم باشد خواهد توانست در شرایط کنونی که بنیان خانواده با هجمه فرهنگی دشمن روبه‌رو شده است، تأثیرگذار باشد.

قصه‌های مجید آنقدر با مخاطبان خویش صمیمی است که حتی شهید آوینی هم آن را ستوده است، کسیکه خود ناقد هنر امروز است، معتقد است این اثر مرحله‌ای را طی کرده است تا بدین مرحله از اثرگذاری رسیده است، یعنی گونه‌ای دگرذیبی که بین سناریوی فیلم و خود فیلم که توسط کیومرث پوراحمد کارگردان فیلم صورت گرفته است: "آقای پوراحمد واقعیت را با زندگی روزمره اشتباه نگرفته است و در عین حال تلاش نمی‌کند که راز واقعیت را در فیلم هایش کشف کند و بنابراین، در دام پیام‌زدگی نیز نیفتاده است. شاید حرف او این باشد که: «من داعیه‌ی بیان معانی بزرگ ندارم، اما می‌دانم که راز، هرچه هست، در همین واقعیت هستی نهفته است که ما در آن حضور داریم. بنابراین، خیلی ساده تلاش می‌کنم همه‌ی حجاب‌ها و موانعی را که مانع از مشاهده‌ی واقعیت می‌شوند کنار بزنم و به واقعیت محض دست پیدا کنم»^(۱).

به نظر می‌رسد آنچه در مردمی و بومی شدن هنر اهمیت دارد، بیرون آوردن واقعیت‌ها و زیبایی‌های زندگی از چارچوب عادت است، کاوش همه آنچه ارزشمند است اما در گذر زندگی از یادها رفته و دارد به محاق می‌رود. مردمی شدن یعنی همراه با مردم به درون زندگی رفتن و یک بار دیگر فرصت تماشای دل‌نشین زندگی یافتن است. هنر مردمی نمی‌خواهد زندگی را به قالب هدف و پیامی خودساخته منتقل کند، بلکه می‌خواهد پیام را از صاحبان زندگی، در همان لحظات شیرینی و تلخی، سختی و آسانی، پستی و بلندی بگیرد، چون معتقد است این انسان است که ارزش‌ها را در دل و ذهن خود می‌پروراند. "هرجا مردم هستند ادبیات هست و شعر و هنر است و آن چنان هست که مردم می‌اندیشند و می‌خواهند و هر چه جز آن است نه دل‌نشین است و نه ماندگار. انقلاب اسلامی ما علاوه بر این، فرآورده‌های ذهن و دل انسان را حرمتی عظیم می‌نهد، زیرا به انسان اعتقادی عظیم دارد".

منابع:

۱. پیام تبریک نوروزی ۱/۹۳

۲. آوینی، مرتضی. قصه‌های مجید؛ دوست دارم ایران!، یادداشت

"مردم" مخاطبان مهم و همیشگی زمانه خویش هستند. انبیاء الهی با وجود آنکه ابتدا نگاه خویش را به سمت پیام آوروی الهی گردانده‌اند، اما روی دیگر سخن شان با مردم بوده است. تمامی قدرت‌هایی که در پهنه زمین مدعی تاج و تخت شده‌اند، اساس حکومت و قدرت خویش را به رضایت مردمان تحت سلطه خویش، ولو به اجبار نهاده‌اند و هر جا که مردم همراه شده‌اند آن قدرت‌ها بر اوج عزت نشسته و هر جا مردم روی گردانده‌اند، قدرت‌ها به حضيض ذلت نشسته‌اند. بنابراین برای شروع هر راهی، در هر برهه از زمان، همراهی و هم‌افق شدن با مردم یک قدم اساسی و مهم است.

مردمی بودن و سخن گفتن همراه با اقتضائات بوم و فرهنگ زمانه، تنها در عرصه سیاست و یا دین نیست، بلکه سرمایه اولیه هرگونه حرکت در هر حوزه‌ای از ساختار جامعه اعم از اقتصاد، فرهنگ، سیاست، آموزش و دین است. تحقق مقوله عدالت در اقتصاد، پذیرش در عالم فرهنگ، پایداری و انسجام در سیاست، تحقق و شکوه دینی همه و همه در گرو توجه به مردم است. مقام معظم رهبری یکی از راهبردهای مهم را تکیه بر مردم دانسته‌اند و می‌فرمایند: "آنچه برای بنای زندگی و سازندگی آینده مورد انتظار است بدون مشارکت مردم تحقق‌پذیر نیست. بنابراین علاوه بر مدیریتی که مسئولین باید انجام بدهند حضور مردم لازم و ضروری است؛ در هر دو عرصه، هم عرصه اقتصاد، هم عرصه فرهنگ"^(۲).

کلام رهبری نشان می‌دهد اگر قرار است در زندگی مردم تحول و تأثیرگذاری ویژه‌ای انجام بشود، اگر خواهان آن هستیم تا سبک زندگی مردم اصلاح بشود و به اصالت طبیعی خود بازگشت نماید، نیازمند آن هستیم که از دریچه مردم به حقایق، شیرینی‌ها و تلخی‌های زندگی بنگریم و درباره آن تأمل کنیم. در حوزه هنر هم اینگونه است، هنر تنها متفاوت نگریستن و یا نمایش نقادانه چیزی و مسئله‌ای نیست بلکه هنر می‌خواهد پرده از رازهایی بردارد که در پشت همین سادگی‌های روزمره زندگی انسان پنهان شده است، می‌خواهد عمیق بشود تا جریان و خط اصلی حرکت زندگی را دریابد و آن نهفتگی را بشکند و فرهنگ به محاق رفته و پنهان شده را متجلی نماید.

یک نمونه بومی شدن و مردمی نگریستن، به ویژه در حوزه نمایش، شاید همین فیلم دوران کودکی و نوجوانی بسیاری از ما، یعنی فیلم "قصه‌های مجید" باشد. فیلمی که شاید بتوان گفت به تمامی معنا، توانسته سنت‌های زیبایی زندگی ایرانیان را برای ما زنده کند. قصه‌ای که در نهایت سادگی به خوبی به متن خوانی زمانه خود پرداخته و با آنکه از محدوده زمانی دهه خود خارج شده است، اما هنوز هم بیانگر سنت‌های زندگی

سینما و نماز جمعه؛

تلاش برای رساندن مخاطب به حقیقت و زیبایی

حجت الاسلام سیدابوالفضل حسینی، امام جمعه شهر ملکشاهی ایلام، از روحانیون هنرمند و خوش ذوق کشور است که تا امروز ۲۷ اثر هنری (فیلم کوتاه و داستانی و مستند) را تهیه کنندگی و کارگردانی کردند و یادداشت زیر را پیرامون استفاده متقابل از ظرفیت های هنر و نماز جمعه برای ستون نماز جمعه های سینمایی ارسال کرده است.

شما هر هفته می توانید شاهد پخش فیلم های کوتاه باشید چه بسا که در نماز جمعه ملکشاهی این امر صورت گرفته است.

فضای مصلیها برای تربیت بصری مردم بهترین مکان است که ما توفیق داشته ایم که در مصلای نماز جمعه چندین نمایشگاه هنرهای تجسمی برگزار کنیم که آخرین بار نمایشگاه گرافیکی همای رحمت با نام مبارک حضرت امیرالمومنین (ع) بوده است.

سینما به واقع نیاز است و سعی می کند واقعیت را برپایه درام نشان دهد. نماز جمعه هم نیاز است. وقتی مخاطب می آید و شنونده می شود، نیاز دارد و اگر نیازش را در خطبه ها ببیند، بدون تردید همذات پنداری دینی اش را در میان صفوف نماز هر هفته و از لابلای کلام خطیب پیدا خواهد کرد.

زاویه دید و نوع نگاه در سینما و نگاه نافذ و عمیقی که در فرهنگ دینی از آن به بصیرت یاد می شود، پیوند دهنده هنر هفتم با شخصیت عمار در تاریخ اسلام است.

همانگونه که گفته شد رفع و رجوع و حل مشکل در رسانه نماز جمعه با ماهیت جشنواره عمار که در دل خود هنر سینما را دارد، ارتباط برقرار می کند. بصیرت در شکل دوسویه نمازگزار یا مخاطب و خطیب و فرد شکاک و شخص بصیر نقش ایفا می کند؛ یعنی قرار است به بیان امروزی گفتمانی صورت گیرد و دیالوگی بر رفع غبار برقرار شود. این در حالی است که زدودن و پالودن در شکل تصویری در سینما که مبتنی بر دیالوگ است می تواند نقش آفرینی را برای بصیرت در یکی از تاثیرگذارترین قالب های هنری بر عهده گیرد. بصیرت بیان اندیشه دینی است و راه سینما می تواند این بیان را به شکل امروزی نشان دهد. ان شاء الله بیان سینما با زیبایی و حقیقت پیوند لازم و واقعی را برقرار کند.

حجت الاسلام سیدابوالفضل حسینی

نماز جمعه به دلیل هم افزایی جمعی در ابعاد دین و سیاست با سابقه ای به قدمت اسلام، از دید من یک رسانه است، رسانه ای که تلاش می کند هر هفته پویا تر باشد و در کنار آن باید تلاش کند مخاطبینش را نیز حفظ کند.

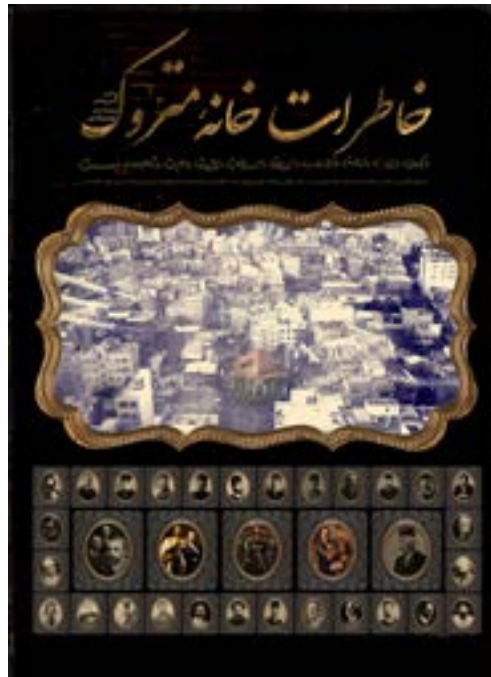
رسانه نماز جمعه به نیاز مخاطبش اهمیت داده و به آن پاسخ می دهد. هنر رسانه نماز جمعه این خواهد بود که فرد نمازگزار هر هفته به یک نوسازی همه جانبه دست یابد.

رصد تحولات و پیرامون جزئی از موضوعی است که نمازگزار بدان اهمیت خواهد داد. هنر و اثر هنری هم به مخاطب اهمیت داده و اندیشه هنرمند با بیان اثر هنری مورد نظر مخاطب خواهد بود.

نمی خواهم سطح عملکرد مومن و نمازگزار را به اندازه یک تماشاگر صرف تقلیل بدهم، اما آنچه که برای مخاطب نماز جمعه اهمیت دارد رسیدن به عمق حقیقت و زیبایی و عشق است که نماز جمعه هم پله هایی از این عملکرد رسانه ای خواهد بود. تجربه دیداری و شنیداری که نمازگزار در پی دست یافتن به آن است از جمله طرح ریزی هنرمند مدرن است که سعی می کند حتی با معماری انسانی، صوت و ... آن را القاء کند.

این همانند سازی با هنرمند مدرن تقلیل جایگاه نماز جمعه نیست چه بسا که شأن این رسانه در بیش از ۱۴۰۰ سال گذشته رنگ کهنه گی به خود نگرفته است. تجربه دین و سیاست و بازآفرینی سطوح مختلفی از این تجارب رسانه نماز جمعه را به هنرها نزدیک می کند شاید ثقیل باشد ولی رسانه ای است که به صورت مفهومی بیان هنری را در خود دارد؛ در این بازآفرینی ها طرح سوال می شود، نقادی صورت می گیرد، آموزش مد نظر است، نشاط اجتماعی برپا می آید و بازدید اهمیت دارد و هر هفته مخاطبین در گردهمایی همدیگر را می بینند. رسانه ای که تا این میزان طرح برای بافت اجتماع دارد، تعلق خاطرش را به هنر نزدیک می کند.

ورق زدن «خاطرات خانه متروک» با شیوه‌ای نو

مستند «خاطرات خانه متروک» از تولیدات مرکز مستند حوزه هنری که تولید آن به عنوان مستند، پروسه‌ای گسترده را طی کرده و به دنبال نمایش وضعیت ایران و قحطی گسترده آن دوران در جنگ جهانی اول است که بر اثر آن ۱۱ میلیون ایرانی کشته شدند.

حال حاضر کشورهای منطقه نیز گویای چنین دشمنی‌هایی در تاریخ معاصر است.

فارسی، به تیم تحقیقاتی مستند «خاطرات خانه متروک» اشاره کرد و افزود: این اثر، زیر نظر تیم تحقیقاتی حرفه‌ای متشکل از پژوهشگران تاریخ معاصر، به سرپرستی آقای سیروس سعدوندیان که بیش از ۴۰ سال بر روی تاریخ معاصریه ویژه حکومت قاجار و پهلوی اول کار کردند، تولید شد.

وی با بیان این که تیم تحقیقاتی و توجه به جزئیات سبب شده تا اطلاعات دقیق و موثقی به بیننده ارائه شود، گفت: بازخوردهایی که از فیلم گرفته شد، بیشتر مسئله بر سر قرائت فیلم بود؛ چرا که اختلاف نظرهای بسیاری بر سر مسئله جنگ جهانی اول است و این تفاوت‌ها بدین سبب است که این جنگ شاکله مملکت را از هم پاشید و همین عامل سبب شد تا پهلوی به راحتی مملکت را تصاحب کند.

کارگردان مستند «خاطرات خانه متروک»، با بیان این که متأسفانه در کشور مطالعه تاریخ از سوی مردم بسیار کم صورت می‌گیرد، اظهار داشت: این عدم مطالعه تاریخ سبب برداشت و تحلیل‌های متفاوت می‌شود و گستردگی مسئله قحطی نیز سبب شد تا نتوانیم به تمام زوایای این مسئله بپردازیم چرا که در این واقعۀ حدود ۹ تا ۱۱ میلیون از هموطنانمان تلف به کام مرگ کشیده شدند.

فارسی، با بیان این مستند خاطرات خانه متروک را می‌توان در ژانر

در این فیلم به دلیل کمبود آرشیو تصویری، از سبک متفاوتی برای روایت استفاده شده و برخی وقایع کمتر شنیده شده آن دوران با شیوه‌ای خاص به تصویر کشیده شده است.

کارگردانی این مستند برعهده مهدی فارسی و تهیه‌کنندگی آن نیز از سوی محسن یزدی در مرکز مستند سازی سوره انجام شده است.

مهدی فارسی، کارگردان مستند «خاطرات خانه متروک»، در گفت‌وگو با خبرنگار نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار، با بیان این که این مستند زوایای پنهان و کمتر دیده شده از تاریخ ایران را بازگو می‌کند و به بررسی قحطی در زمان جنگ جهانی اول در کشور می‌پردازد، اظهار داشت: این مستند، پس از سه ماه تحقیقات مقدماتی، دو ماه برای پیگیری جهت جمع‌آوری منابع و دو ماه هم در جهت بررسی سوزها با کارشناسان انجامید.

وی، با اشاره به نمایش «خاطرات خانه متروک» برای تعدادی از محققان و تاریخ‌شناسان قبل از اکران رسمی، اظهار داشت: نمایش این فیلم دو نوع واکنش را به همراه داشت، عده‌ای با تأکید بر این حقیقت تاریخی بر لزوم پرداخت به آن تأکید داشته و گروهی دیگر با این ادعا که تضعیف قاجار، به قدرت رسیدن پهلوی را توجیه می‌کند با آن مخالف کردند؛ حال آنکه این موضوع با ابعاد گسترده آن جزئی از تاریخ معاصر ما و طبق اسناد مختلفی که در این زمینه وجود دارد دشمنان خارجی در آن دخالت داشته‌اند و وضعیت

ما باید کاری می‌کردیم که با توجه به اسناد موجود به عکس‌ها و سندها جان بدهیم و به همین دلیل از سبک موجود استفاده کردیم و با انتخاب برخی عکس‌ها شروع به تصویرسازی کردیم و در برخی مواقع عکس و تصاویر امروزی را با هم استفاده کردیم که به نظرم ترکیب جالبی شد.

مربی مجاهد

شهید علی خلیلی طلبه جوانی بود که در سال ۱۳۹۰ وقتی دید چند نفر از اراذل و اوباش قصد آزار و اذیت یک زن را دارند وارد میدان شد و طی درگیری با آنها جراحات سختی برداشت. او سرانجام در سال ۹۳ و بر اثر شدت جراحات وارد شده و پس از تحمل ۳ سال رنج و سختی، به درجه رفیع شهادت نائل آمد. او در نامه ای که چند روز قبل از شهادتش نوشته بود عنوان کرد: «من امر به معروف و نهی از منکر نکردم بلکه برای دفاع از ناموس و «لبخند آقا» (مقام معظم رهبری) آن کار را انجام دادم». مستند «مربی مجاهد» درباره شهید علی خلیلی است که جانش را بر سر دفاع از ناموس و کسب رضایت ولی امر زمان تقدیم کرد و الگویی شد برای همه آنها که می خواهند در مسیر حق و حقیقت گام بردارند. اما چرا مربی مجاهد... شمارا به تماشای این مستند دعوت می کنیم.

تاریخی دسته بندی، اظهار داشت: ما در این مستند به دنبال جذابیت برای مخاطب بوده ایم و در این ۸۰ دقیقه فیلم، تنها ۵ دقیقه فیلم آرشیوی از آن دوران استفاده شده است و هیچ گونه مصاحبه ای هم در فیلم استفاده نشده و تمامی قسمت های این فیلم ساختگی است.

وی با بیان این که شیوه ی روایی جدیدی در فیلم استفاده شده است، تصریح کرد: ما باید کاری می کردیم که با توجه به اسناد موجود به عکس ها و سندها جان بدهیم و به همین دلیل از سبک موجود استفاده کردیم و با انتخاب برخی عکس ها شروع به تصویر سازی کردیم و در برخی مواقع عکس و تصاویر امروزی را با هم استفاده کردیم که به نظرم ترکیب جالبی شد.

فارسی با بیان این که در این اثر عکس هایی استفاده شده که کمتر در جایی دیده شده است، تصریح کرد: از خود عکس به عنوان سند استفاده شده است اما برخی دیگر از مستندات را در قالب عکس بازسازی کردیم که مخاطبان باید در کار ببینند و خیلی از دوستان بنده پس از دیدن این اثر ترغیب به نوع کار شدند.

کارگردان مستند «خاطرات خانه متروک» با اشاره به این نکته که دانستن تاریخ یکی از نیازهای مهم مردم است، اظهار داشت: ساز و کار عالم عوض نشده و تا آن زمان که منفعت طلبی ها و عدم اتحاد در کشوری وجود داشته باشد، اتفاقات مانند اتفاقات درون مستند خواهد افتاد و تاریخ باید مایه عبرت آیندگان قرار گیرد.

فیلمی درباره حادثه گوهرشاد

آرزویم روایت تاریخ شفاهی شهرهاست

محمد دستمالچیان خراسانی متولد سال ۱۳۴۸ در شهر مشهد دارای کارشناسی تدوین فیلم و همچنین عضو انجمن مستندسازی ایران است و از سال ۱۳۶۳ شروع به فعالیت هنری در زمینه کارگردانی و بازیگری کرده و تا کنون در حدود ۱۵۰ مستند از جمله «هلال»، «کد یمین» و غدیرانه کارگردانی کرده است و او هم اکنون با مستند «هویت» در ششمین جشنواره عمار شرکت کرده است.

سَمتی نرود که یکسویه و تکراری باشد، به عنوان مثال عمده آثار اسالی به جشنواره سیاسی است و نباید به خصوص به یک موضوع خاص پرداخته شود و در جشنواره عمار همه موضوعات متنوع باید خود را نشان دهند. اگر مسیر جشنواره به سمت تنوع سوژه نرود جاذبه خود را از دست می دهد.

وی با اشاره به اینکه برای اولین بار است در جشنواره عمار شرکت می کند، تصریح کرد: ارکان های عمومی بسیار حرکت خوبی است زیرا بهترین داورها مردم و مخاطبان هستند؛ ایده ارکان های مردمی نباید مقطعی باشد و به عنوان مثال می بایست در سراسر سال قبل از فیلم های بلند سینما، فیلم های کوتاه جشنواره عمار برای همه مخاطبان پخش شود. کارگردان مستند هویت در ادامه اظهار داشت: از سوی فیلمسازان و مستندسازان و اهالی سینما به جرات می توان گفت که موضوعات رزق حلال، حقوق شهروندی و سبک زندگی حقیقتاً مورد غفلت واقع شده است و اگر یک جشنواره فیلم کوتاه را به این موضوعات اختصاص بدهیم کار بیپوده ای را انجام نداده ایم و نکته مهم این است که بتوان فیلم ها را در شبکه های اجتماعی به راحتی و سرعت پخش کرد و بتوان فرهنگ رزق حلال را در جامعه ترویج داد.

وی در پایان به آرزوی خود اشاره کرد و افزود: آرزوی من روایت تاریخ شفاهی شهرهای ایران است. من عمیقاً معتقد به این موضوع هستم که شهرها در حال تغییر شکل و پوست اندازی هستند و طی این فرآیند هویت و فرهنگ هر شهری در حال نابودی است؛ پیشنهاد می دهم مرکزی تشکیل شود به نام مرکز تاریخ شفاهی ایران که در آن تصاویر و صوت ها و فیلم هایی که مرتبط با تاریخ شفاهی آن شهر است، آرشیو و ذخیره شود.

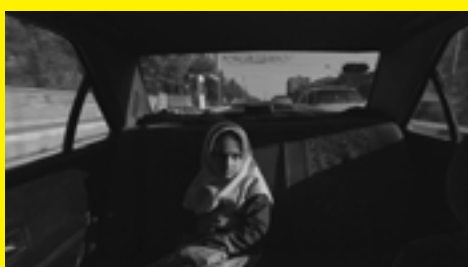
محمد دستمالچیان کارگردان مستند «هویت»، در گفت و گو با خبرنگار، «نشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار»، با اشاره به نحوه ورود به عرصه هنر و فیلمسازی بیان داشت: ابتدا از بازی در نمایش های مدرسه ای و منطقه ای وارد عرصه هنر شدم و بازی در فیلم هلی کوتاه متعدد انگیزه بیشتری برای ورود به عرصه سینما پیدا کردم، پس از آن وارد عرصه کارگردانی فیلم های کوتاه داستانی و پس از آن به توصیه یکی از اساتید وارد عرصه ساخت مستند شدم، در نهایت هم وارد تلوزیون مشهد شدم که هشت سال سابقه حضور در تلوزیون خراسان رضوی را برایم برجای گذاشت.

کارگردان مستند هویت با بیان اینکه داستان مستند هویت به بررسی کشف حجاب و حوادثی که در مسجد گوهرشاد رخ داده می پردازد، اظهار داشت: این مستند نشان از هویت دینی دارد؛ هویت دینی یک شهر که شهرهای دیگر را هم تحت پوشش قرار می دهد.

وی افزود: متأسفانه به دلایل مختلف نتوانستیم مستند را بازسازی کنیم، فیلمی در دهه شصت ساخته شده بود و چندین سال از توقیف آن می گذشت، به صورت کاملاً اتفاقی در مراحل ساخت مستند با این فیلم روبرو شدم و قسمت هایی از این فیلم را که مربوط به داخل حرم و عزاداری زائران در دهه شصت و یکی از ملزومات کار بود را از این فیلم برگزیدم که این نکته جالب توجهی در مراحل ساخت مستند است.

وی ضمن اشاره به نحوه آشنایی با جشنواره عمار افزود: سال گذشته به صورت تصادفی در یکی از مکانهایی که در مشهد فیلم ها و مستند ها ارکان می شد آن ها را مشاهده کردم و امسال هم از طریق پوسترهای نصب شده از چگونگی جشنواره مطلع شدم و اثر خود را ارسال کردم. محمد دستمالچیان گفت: موضوعات و سوژه ها در جشنواره عمار به

کارگردان فیلم کارتکس

تداوم، نقطه قوت جشنواره عمار است

برگزاری هرساله جشنواره عمار تشویقی برای فیلمسازان کوتاه است؛ اما نباید فضای این جشنواره بگونه ای قرار گیرد که تنها موضوعات خاص، با گرایش سیاسی معلوم در این جشنواره حضور پیدا کنند.

سیف الله یزدانی کارگردان فیلم کارتکس که اولین حضور خود را در جشنواره امسال به عمل آورده است در گفت و گو با خبررسانی جشنواره عمار گفت: متأسفانه نگاه مسولان به این حوزه مناسب نبوده و برآوردهای مالی پایینی را در این بخش قرار داده اند؛ که پایدار بودن این جشنواره می تواند باعث تقویت فیلمسازان شود.

وی همچنین در خصوص فیلم کارتکس گفت: این فیلم داستان زندگی زن و شوهر کارمندی است که به دلیل شاغل بودن نمی توانند به فرزند خود به خوبی رسیدگی کنند و همین موضوع باعث ایجاد مشکلاتی در آن شده است.

یزدانی در ادامه بیان کرد: ایده این فیلم زمانی به ذهن بنده آمد که یکی از همکاران انجمن سینما جوان همیشه با فرزند خود به محل کار آمده و در بیشتر اوقات آن را در خانه تنها می گذاشت.

کارگردان فیلم کوتاه «از درون آینه»، با اشاره به روند رو به رشد جشنواره عمار، اظهار داشت: یکی از نقاط قوت این جشنواره تداوم و استمرار فعالیت های آن در طول سال است و این مهم عاملی جهت ترغیب و تشویق فیلمسازان فیلم کوتاه است و اگر محدود به موضوعات و گرایشات خاص سیاسی نشود، شاهد حضور آثار بیشتری در جشنواره خواهیم بود.

وی در خصوص آثار قبلی خود مطرح کرد: فیلم کوتاه «از درون آینه» و «بوی بودن نباشت» هر دو در جشنواره دفاع مقدس امسال و دوره قبلی جوایزی را به خود اختصاص داده اند. همچنین انیمیشن «مترسک» و فیلم «مقصد» و «آن مرد آمد» نیز از دیگر فیلم های تولیدی است.

کارگردان فیلم کارتکس از آخرین کار خود گفت: «بوم سفید» که با حمایت سازمان فرهنگی هنری اوج به اتمام رسیده است؛ قصه یک مادر شهید را روایت می کند که عکسی از پسرش ندارد و از یک نقاش خواهش می کند که چهره فرزندش را بکشد. یزدانی در پایان با اشاره به فعالیت آینده خود، بیان داشت: در حال حاضر کارگردانی فیلم بلندی را به عهده گرفته ام که در سال آینده به اکران خواهد رسید.

گفت و گو با کارگردان انیمیشن «دم جنبانک ها» جای خالی فانتهزی در سینمای ایران

محمد خیراندیش دولابی متولد ۱۳۵۳ تهران فارغ التحصیل رشته کامپیوتر است که با انیمیشن «دم جنبانک ها» در ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار شرکت کرده است.

چرا که با توجه به سطح انیمیشن های تولیدی در کشور، برخی از دوستان امید به تولید اثر خوب در این زمینه نداشتند و اصطلاحا می گفتند «از آب در نمی آید» اما من با توجه به تجربیات قبلی، تمایل به انجام این کار سخت و خلق یک اثر جدید داشتم و به این قضیه هم از حیث تکنیکی و مدل سازی کاراکتر به صورت جدی نگاه کردم و به نوعی تمرین هایی برای انیمیشن سینمایی برای تولید در آینده است.

یکی از مشکلات عمده مادر مسیر ساخت این اثر کمبود نیروی با تجربه بود و عمده عوامل نیروی جوان تازه کار و در حال آموزش بودند؛ شب بیداری ها و زحمات زیادی برای به ثمر رسیدن آن کشیده شد.

با توجه به اکران مردمی پویانمایی «دم جنبانک ها» نظر شما در این خصوص چیست؟

به نظر من این حرکت خوبی هست که فیلم ها توسط اقصاء مختلف دیده می شوند و امیدوارم جشنواره عمار در ادامه فعالیت های خود موجی نو در سینما ایجاد کند که در آن همه اقصاء جامعه به واسطه استعدادشان بتوانند به تولید اثر بپردازند و تنها قشر خاصی در این زمینه فعالیت نکنند.

چگونه به عرصه پویانمایی قدم گذاشتید؟

با انیمیشن کمی دیر آشنا شدم اما به آن علاقه مند شده و تقریباً از سال ۸۲ به طور جدی فعالیت در این حوزه را آغاز کردم و در حال حاضر به عنوان شغل و فعالیت اصلی من است.

«دم جنبانک ها» به چه موضوعی پرداخته است؟

«دم جنبانک ها» یک داستان جنایی پلیسی دارد و فیلم نامه آن بر اساس نمایش نامه ای که برای تئاتر نوشته شده بود، شکل گرفت.

این پویانمایی حال و هوای سال های انقلاب را روایت می کند و ماجرای یک دوستی قدیمی در قالب یک رویارویی بین ساواک و مبارزین انقلاب در بستر داستان شکل می گیرد و در سه کاراکتر درون اتاق و به مدت ۲۵ دقیقه روایت می شود.

تولید انیمیشن خوب معمولاً با مشکلات زیادی همراه است. «دم جنبانک ها» چه مسیری برای به ثمر رسیدن طی کرد؟

فیلم نامه خوانی این اثر توسط آقای فومنی برای مدت زمانی در حدود ۴۰ دقیقه نوشته شد و برای اینکه ساختار انیمیشنی و سینمایی داشته باشد مورد بازبینی قرار گرفت و به ۲۵ دقیقه تقلیل یافت. در حقیقت برای تولید این اثر خودمان را درگیر چالشی کرده بودیم؛

«هولوکاست سعودی» روایتی تازه از جنایت آل سعود در منا

چند ماهی از فاجعه تلخ فاجعه منا می گذرد، اما فکر نمی کنم ذهن ها این واقعه را بتوانند به این راحتی فراموش کنند. «هولوکاست سعودی» عنوان مستندی است که به بررسی این فاجعه پرداخته است.

مستند هولوکاست سعودی، به کارگردانی علی میرزاده و به تهیه کنندگی موسسه مصاف روایتی شنیدنی است از حج خونین سال ۱۳۹۴ که در آن هزاران زائر به خاک و خون کشیده شدند.

در این مستند افزون بر استفاده از تصاویر ضبط شده و کمتر دیده شده از فاجعه منا، با شاهدان این واقعه از زوایای مختلف گفت و گو شده است.

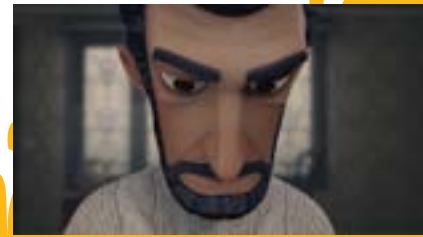

«گذشته ها گذشته» برگی از تاریخ اعتماد به غرب

«گذشته ها گذشته» عنوان انیمیشنی به کارگردانی محمدجواد سهرابی است که در آن به روایتی از سرگذشت مذاکرات ایران با غرب و آمریکا از دوران صفویه تا به امروز می پردازد.

سهرابی در این اثر با روایتی ساده اما دلنشین، نتایج اعتماد به کشورهای غربی و آمریکا برای مخاطب بازگو می کند و نتیجه را در پایان به مخاطب واگذار می کند.

گذشته ها گذشته ها را می توان برگی از تاریخ دانست که باید آویزه گوش دولت مردان شود.

وضعیت کنونی سینمای ایران را چطور ارزیابی می کنید؟

به نظر من جای تخیل و فانتزی در سینمای ما خالی است، سینمای ما بچه ها و بزرگترها را به خیال پروازی و تخیل وادار نمی کند و عمدتاً داستان های روزمره ای را می بینم که در بهترین حالت خود، مشکلات و راه حل آن ها را بیان می کنند، در حالی که داستان گویی فقط رسالتش بیان مشکلات نیست و ما باید به مخاطبین سینما بال پرواز بدهیم تا بتوانند ساعتی راها و فارغ از مشکلات سپری کنند.

پویانمایی چه جایگاهی در سینمای ایران دارد؟

پروژه تولید انیمیشن بسیار طولانی، سنگین و دقیق و البته بسیار سود آور است و علی رغم امکاناتی که برای تولید آثاری در این حوزه بوجود آمده و همچنین مخاطبان گسترده ای که دارد، به دلیل طولانی بودن پروژه تولید، مورد غفلت قرار گرفته ولی اکنون زمان آن رسیده که مسئولان دست از بی مهری به انیمیشن بردارند و با نگاه جدی زمینه تولید آثار بیشتر در عرصه پویانمایی را فراهم کنند و فراموش نکنیم سینمای جهان به انیمیشن بدهکار است چراکه ما صدا را از انیمیشن گرفته ایم.

اکران در غرب تهران

اکران مردمی به مثابه جهاد فرهنگی

محمدقاسم الیاسوند، از اکران کننده های استان تهران است که سابقه انجام امور فرهنگی در محله خود را داشته و فیلم های عمار را در شهرستان بهارستان، غرب تهران اکران می کند و همچنین زمینه های لازم را برای کسانی که تصمیم به اکران دارد نیز فراهم می کند.

چگونه با جشنواره عمار آشنا شدید؟

سال ۹۱ که برای اکران های مردمی فراخوان دادند، من نیز ثبت نام کردم و سی دی های اکران برای من ارسال شد و این روند نیز در سال های بعدی ادامه یافت و اکنون نیز حدود ۱۰ نفر از جمله، کارمند، دانشجو هستیم که اکران های مردمی جشنواره عمار را در این شهرستان انجام می دهیم.

اکران فیلم ها به چه شکل انجام می شود و در مسیر اکران آیا با مشکلی نیز مواجه شدید؟

بیشتر اکران ها از طریق ویدئو پروژکتور صورت می گیرد و در برخی مکان ها، مانند بقاع متبرکه که تقاضای اکران داشتند؛ برخی تجهیزات نداشتند که با پیگیری زمینه اکران را فراهم می کردیم و با فرماندهان بعضی از حوزه ها و پایگاه ها هماهنگ کردیم و آنها هم لطف کردند و همکاری کردند و توانستیم کار را انجام دهیم. البته ناگفته نماند مشکل که زیاد هست، چون جشنواره در شهرستان گمنام بود و مسئولین به آن شکل همکاری نمی کردند و جالب است، که برای افتتاحیه گفتند مربوط به کدام جناح است و ما گفتیم مستقل است و محافظه کارانه رفتار می کردند اما بیشترین کمک از سپاه بود که توانستیم تعداد زیادی اکران در کل شهرستان داشته باشیم.

مسئولان دقیقا چه نگاهی به کارتان داشتند؟

بیشتر محافظه کارانه بود، چون نزدیک انتخابات هم بود و بحث های انتخاباتی شروع شده بود می گفتند مربوط به کدام جناح و چه کسی است؟ و ما برایشان خیلی توضیح دادیم ولی باز هم قانع نمی شدند و شک داشتند.

شما هر هفته در جاهای مختلف اکران دارید، هر هفته چقدر وقت می گذارید؟

در هر هفته دو سه روز و هر روز تقریباً ۴، ۵ ساعت برای جشنواره وقت می گذاشتیم، اکران کنندگان به ما مکان و ساعت اکران را خبر می دهند و ما سعی می کنیم خودمان را برسانیم چون گاهی همزمان دو جا اکران داشتند و مجبور بودیم یک جا برویم. گاهی اوقات اکران کننده ها دوربین نداشتند و مجبور بودم با دوربین شخصی به آنجا رفته و عکس بگیرم و بعد گزارش آن را هم ارسال کنم.

خوشبختانه نظر خانواده نیز مثبت بوده و برای نخستین بار که این فیلم ها را دیدم برایم جالب بود و وقتی نظر خانواده ام را پرسیدم گفتند مستندهایی که درباره ایران پخش می شد جالب بود و می پرسیدند آیا در ایران چنین خبرها و اتفاقاتی هست؟ و من با مشاهده استقبال مردم و نظر به اینکه فیلم های جشنواره عمار بر پایه واقعیت های جامعه ما و مسائل مد نظر رهبری است و گفتمان انقلاب اسلامی است، برای من هم جذابیت داشت و با خود گفتم چرا برای عمار وقت نگذارم و پیگیر اکران نشوم در حالی که مقام معظم رهبری اعلام جهاد فرهنگی کرده اند و وظیفه ی مبارزه در این عرصه است و خانواده من نیز از این قضیه استقبال کردند.

اکران هایتان را اغلب با محوریت چه موضوعی انجام می دادید؟

فیلم ها را در بزرگترین جشنواره بیشتر از نظر موضوعی تفکیک می کردند، مانند پیک های هسته ای یا فیلم هایی که بحث جغرافیای مقاومت را مطرح می کرد یا پیک های انیمیشن و این تقسیم بندی ها کار ما را راحت کرده بود و ما سعی می کردیم بیشتر اکران ها مربوط به بحث های سیاسی باشد؛ چرا که استقبال بیشتری صورت می گرفت، همچنین برای کودکان بادو

فیلم های جشنواره عمار بر پایه واقعیت های

جامعه و مسائل مد نظر رهبری و گفتمان انقلاب

اسلامی است؛ از این رو بنا بر اعلام جهاد فرهنگی

معظم له و همچنین با مشاهده استقبال مردم

از اکران آثار این جشنواره، جهت انجام وظیفه

ی مبارزه در عرصه فرهنگ، با عمار یون همکاری

گسترده داریم.

اکران «من مدیر جلسه‌ام» برای کارکنان و نیروهای وظیفه زندان کاشان

اکران فیلم های عمار بلافاصله بعد از نماز جمعه در ایستگاه فرهنگی عمار در

مصلی حضرت امام خمینی (ره) اردبیل

افتتاحیه ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار در نیشابور

اکران کلیپ‌های متنوع جشنواره عمار در حلقه صالحین شهید تقی زاده،

روستای علوی کاشان

دومین اکران در مصلی نماز جمعه داراب

مهدکودک هماهنگ کرده بودیم که اکران را در مهد کودک داشته باشیم.

استقبال بینندگان فیلم هادر مکان های مختلف چگونه بود؟

در یکی از اکران ها یک مستند پیرامون پیاده روی اربعین پخش کردیم که مورد استقبال بچه های هیئت قرار گرفت و همین مسئله موجب شد تا زمانی دیگر از زمان هیئت خود را اختصاص دهند و مستند تشیع انگلیسی را اکران کنیم.

این استقبال ها زیاد صورت می گیرد اما متأسفانه نمی توانیم به آن شکل جلوتر برویم، خیلی فضا می توان ایجاد کرد و خیلی کارها را می توان انجام داد ولی متأسفانه عدم همکاری برخی از مسئولان امکان این کار را نمی دهد.

برای فیلم ها به چه شکل تبلیغات انجام می دادید؟

تبلیغات ما فقط به شکل ارسال پیام کوتاه به صورت انبوه بود و متأسفانه به دلیل مشکل مالی نتوانستیم بنر در سطح شهر نصب کنیم، با این حال پس از این پیامک ها بازخوردهای مثبتی از سوی مردم دریافت کردیم و تقاضاهای اکران بسیار نیز پس از پیامک ها از سوی مردم داشتیم.

آیا مسائل مالی نیز در اکران شما دخیل بود؟

به دلیل کمبود تجهیزات در بسیاری موارد برای اکران دچار مشکل می شدیم به عنوان مثال مشکلی که در مدارس وجود دارد، این است که مدیران برخی مدارس هزینه هایی برای اجازه اکران می خواستند و ما این هزینه را نداشتیم و جایی هم نبود که این کمک را به ما کند.

به نظر تان تفاوت جشنواره عمار با دیگر جشنواره هادر چیست؟

جشنواره عمار افزون بر فیلم به دیگر هنرها نیز توجه دارد و به پرورش کارگردان های انقلابی در مسیر ساخت آثار ارزشی نیز مشغول است در حالی که فیلم های سایر جشنواره ها به موضوعات اصلی جامعه ما نمی پردازند و یا حتی با فیلم هایی مثل «جدایی نادر از سیمین» تصویری سیاه از جامعه ارائه می دهند اما با این همه فیلم هایی همچون «ملک سلیمان» همچنان ما را به سینما امیدوار نگه می دارد.

در سامانه اکران مردمی عمار (عمار پورتال) بخوانید

ammarportal.ir

جشنواره مردمی عمار یاسوج در منزل شهید سید عنایت ا... مرادی افتتاح شد

آیین افتتاحیه ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار یاسوج با حضور هنرمندان و اصحاب رسانه در منزل شهید سید عنایت ا... مرادی برگزار شد. در این مراسم که با سخنرانی حجت الاسلام علی وحدانی فر، امام جمعه کبکانیان همراه بود، نماهنگ «من نگرانم» و مستند «سرباز واهیگ» از فیلم‌های دوره ششم عمار اکران شد.

اکران فیلم در هر سه نماز جمعه شهرستان آبادیه استان فارس نماز جمعه شهرهای آبادیه، صغاد و ایزدخواست

با هماهنگی تیم‌های اکران شهرستان آبادیه با دفاتر انجمن جمعه این شهرستان، نمازگزاران هر سه نماز جمعه این شهرستان در شهرهای آبادیه، صغاد و ایزدخواست، فیلم‌های «ختم فتنه» و «اشک مادر» در آیین عبادی سیاسی نماز جمعه تماشا کردند.

میزبانی پایگاه مقاومت علی ابن ابیطالب گراش از جشنواره عمار

پنج‌شنبه ۱۰ دی‌ماه ۱۳۹۴ تعدادی از آثار ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار در پایگاه مقاومت علی ابن ابیطالب علیه السلام گراش اکران شد. در این مراسم فیلم‌های همبازی، تک فرزندی، مستند شریک الانتصار و نماهنگ دولت کاریکاتور از ساعت ۲۱ تا ۲۲ پخش شد که ۲۰ نفر از بسیجیان این پایگاه به تماشای آن نشستند. حضور تعدادی از رزمندگان و فرماندهان دفاع مقدس از نکات قابل توجه این مراسم است.

سینما انقلاب اسلامی در بیرجند افتتاح شد

سینما انقلاب اسلامی و نمایشگاه پوستر ۹ دی در بیرجند، پ با حضور مهدی حبیبی، معاون فرهنگی استان‌ها حوزه هنری کشور و جمعی از اکران‌کنندگان این جشنواره افتتاح شد. مجید کریمیان، مسئول حوزه هنری خراسان جنوبی از آغاز اکران ۱۴۶ فیلم در ششمین جشنواره مردمی عمار در این استان خبر داد و افزود: این فیلم‌ها از ۱۰ دی‌ماه به مدت یک هفته در سینما انقلاب اسلامی اکران می‌شود.

میزبانی جوانان مسجد امام جعفر صادق (ع) در لارستان از جشنواره عمار

کودکان و نوجوانان مسجد امام جعفر صادق علیه السلام لارستان همزمان با سراسر کشور فعالیت فرهنگی در مسجد محله خود آغاز نمودند. همزمان با آغاز افتتاحیه ششمین دوره جشنواره مردمی فیلم عمار در شهرهای مختلف کشور، حدود ۵۰ تن از کودکان و نوجوانان لارستان نیز با دیدن فیلم «اشک مادر» که به فیلم‌های ششمین دوره جشنواره رفتند. همچنین شب گذشته نیز جوانان پایگاه مقاومت شهید عبدالصمد فانی این مسجد در دو نوبت فیلم‌های «علمک» و «برخورد» را به همراه نماهنگ «این عمار» پخش کردند.

تجلیل از سه خانواده شهدای مدافع حرم در اکران های آمل

به گزارش روابط عمومی دبیرخانه اکران‌های مردمی استان مازندران، جشنواره‌ی مردمی فیلم عمار، همزمان با سراسر کشور، در شهرستان آمل برگزار شد.

فیلم‌های منتخب ششمین جشنواره فیلم مردمی عمار به مدت دو شب در آستانه مبارکه امامزاده ابراهیم (ع) آمل به نمایش گذاشته شد. به گفته علیرضا شفیعی زاده اکران‌کننده مردمی عمار در شهر آمل، فیلم‌های قابل اکران این جشنواره در موضوع‌های سیاسی، اجتماعی و ترویج سبک درست زندگی و سبک زندگی ایران و اسلامی است که از این تعداد ۸ مستند، کلیپ و انیمیشن در مورد فتنه سال ۸۸، ترویج زندگی سالم، پشت جبهه جنگ تحمیلی و اقتصاد مقاومتی برای اکران در این دو شب انتخاب شدند.

گفتنی است در کنار اکران فیلم‌های جشنواره عمار از خانواده سه شهیدمدافع حرم شهرستان آمل، تجلیل شد.

پذیرایی دختر شهید صدرزاده از اکران‌کننده‌های غرب استان تهران

افتتاحیه ششمین جشنواره مردمی فیلم عمار غرب استان تهران دیروز یازدهم دی ماه در منزل پدر گرامی شهید مصطفی صدرزاده (سید ابراهیم) فرمانده‌ی دلاور گردان عمار لشکر فاطمیون از مدافعان حرم برگزار شد. در این مراسم که در حضور خانواده شهدای مدافع حرم شهید مصطفی صدرزاده و شهید سجاد عفتی و اکران‌کنندگان شهرستان‌های غرب استان تهران و عموم مردم برگزار شد، حجت الاسلام سالمی امام جمعه محترم شهریار سخنرانی کردند. از حواشی جالب این مراسم، پذیرایی دختر شهید صدرزاده با پسته‌های اهدایی گردان نانوا خانوک بود.

کارگردانی با ۳ اثر نقد درون گفتمانی

وقتی «این شهر به فروش می رسد»

افشین پروین پور، متولد سال ۱۳۵۵ در تهران، دارای مدرک کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت است که سابقه انجام امور فرهنگی در دانشگاه و مسئولیت مؤسسه خاکریز ایمان و اندیشه را نیز در کارنامه دارد. پروین پور که با دغدغه فرهنگ پا به این عرصه نهاده تا کنون چندین اثر از جمله «این شهر به فروش می رسد»، «بهشت سوداگران» و «بدون فرمان» را در کارنامه داشته است.

چه شد که وارد عرصه فیلمسازی شدید؟

من پس از فارغ التحصیلی وارد فضای شغلی معمولی جامعه نشدم و آن مقوله آرمان خواهی را که در دانشگاه دنبال می کردم ادامه دادم و به دنبال پر کردن جای خالی و نکات مغفول مانده در جامعه شدیم. پس از فارغ التحصیلی متوجه شدم، که آن عدالت خواهی که از آن دم می زنییم ما به ازای واقعی در حوزه های مختلف کشور از جمله اقتصاد ندارد و این عدالتی که از مسئولان طلبکار بودیم نا مفهوم بود و خود مسئولان نیز سردرگم بودند که چه باید بکنند.

به عنوان مثال در حوزه مسکن متأسفانه وقتی وارد شدیم متوجه این مسئله شدیم که فکر و اندیشه ی اساسی در این حوزه تولید نشده و مسئولان نیز دچار یک بی هدفی هستند و جریانات کارشناسی در وزارتخانه ها نیز حرف خاصی برای گفتن ندارند و از این رو کانون تفکری در دانشگاه علم و صنعت در بسیج دانشگاه ایجاد کردیم و به موازات آن کارهای فرهنگی انجام دادیم و پیشنهادات و راهکارهای خود را در قالب جزوه و کتاب به مراکز مهم و اثرگذار نظام ارائه دادیم و در این چند سال به مبانی فکری مناسبی در زمینه اقتصاد رسیدیم.

پس از مدتی از تشکیل این گروه مطالعاتی و ورود به فضای رسانه ای کشور متوجه شدیم در حوزه مادیوم تصویر و قالب مستند نیز این معضلات و مشکلات به خوبی انعکاس نیافته و بیشتر در سایت های تخصصی و مباحث کارشناسی به آن پرداخته شده است و با توجه به تأکید رهبری بر مبحث اقتصاد مقاومتی به صورت تخصصی وارد این مبحث شدیم.

مقداری در مورد ایده و ساختار مستندهایی که به جشنواره عمار ارسال کردید، بفرمایید؟

مستند نخست «این شهر به فروش می رسد» است که مستندی پیرامون فروش تراکم در کلانشهرهاست و این مسئله معضل بزرگی است که در کشور شاهد آن هستیم، چرا که بیش از ۶۰ درصد نا کارآمدی و معضلات اقتصادی کشور به مسئله فروش تراکم بازمی گردد و شهرداری ها به جای آن که درآمد خود را از طریق عوارض کسب کنند با فروش شهر این درآمد را به دست می آورند و این مسئله تبعات بدی از جمله گرانی زمین و تبعات مخرب فرهنگی، زیست محیطی و ترافیکی دارد. متأسفانه پس از ساخت این مستند بازخوردهای منفی از سوی مسئولان

شهرداری تهران دریافت کردیم و حتی ما را به سیاسی کاری متهم کردند در حالی که هدف ما از ساخت این مستند نقد دلسوزانه و اصلاح‌گرایانه بود و هیچ کینه و غرضی در میان نبود.

«این شهر به فروش می‌رسد»، مستندی داستانی است که روایتگر دغدغه دانشجویی است که می‌خواهد پی‌ببرد که ریشه مشکلات موجود در مدیریت شهری چیست و چگونه می‌شود آن‌ها را حل کرد و به دنبال کارشناسی برای پیدا کردن پاسخ خود می‌گردد.

مستند بعدی مستند «بدون فرمان»، که با محوریت صنعت خودرو سازی تولید شده است و به نظرم معضل خودروسازی در کشور نیازی به بازگو کردن ندارد، چرا که مردم دل‌خوشی از صنعت خودروسازی ندارند؛ چرا که چاره‌ای جز خرید خودروی با کیفیت پایین و قیمت بالا ندارند و این خودروها فاقد ایمنی و هیچ‌گونه استانداردی است.

در مستند «بدون فرمان»، به دنبال نگاه ساختاری نسبت به این مشکل بودیم و این مستند با انعکاس نارضایتی‌های مردم از صنعت خودرو سازی در کشور آغاز می‌شود و با چالشی در این زمینه و گفت و گو با اصحاب مجلس ادامه می‌یابد.

مستند سوم که به نام «بهشت سودگران» است پیرامون معضل سوداگری در بخش زمین و مسکن است و این مستند نیز راوی محور است و قصه از دید جوانی در آستانه ازدواج که فعال مطبوعاتی است، روایت می‌شود او که درگیر خرید مسکن است به علت قیمت بالای مسکن به دنبال این مسئله می‌افتد تا بفهمد دلیل این مشکلات چیست و چرا در کشور معضل مسکن به این شکل درآمده است و به سوداگری می‌رسد.

به نظر تان سینمای ایران تا چه میزان توانسته گفتمان انقلاب اسلامی را در جامعه مطرح کند؟

مستند و عرصه فیلم سازی از بیرون پرستی‌زنبایی دارد، اما ورود به این عرصه و ساخت اثر واقعاً مقوله‌ای سخت و همراه با دشواری است. اما عمده‌ترین مشکل موجود در سینمای ما این است که سینماگران عمدتاً صاحب فکر نیستند و مبنای فکری منسجم و قوی ندارند و همین سبب می‌شود، آثار ناکارآمد تولید کنند.

همچنین ایده‌هایی که فیلمسازان به آن‌ها می‌پردازند جذاب نیست و طبعاً سناریوهای به وجود آمده و در نهایت اثری که تولید می‌شود تأثیرگذار نیست، به دلیل همین نبود تفکر در بین اهالی سینما می‌بینیم که در آثار سینماگران در طول سال به سختی ۵ اثر قابل توجه مشاهده می‌کنیم.

مسئله‌ی نبود تفکر عمیق در بین سینماگران مسئله‌ای است که خودشان آن را قبول ندارند اما استقبال از آثار سینمای بدنه ایران نشان دهنده این مسئله است.

اقداماتی نظیر جشنواره عمار چقدر به تبیین ارزش‌ها در جامعه

اسلامی کمک می‌کند؟

حرکت‌هایی نظیر جشنواره عمار و دیگر حرکت‌های فرهنگی که بسیار اثرگذار و ستودنی است، باعث می‌شود جوانان به سمت گونه‌های دیگری از تبلیغ که همان قالب تصویر است کشیده شوند و این مسئله خوب است و چنین افرادی که حرف‌های مهمی نیز برای گفتن دارند باید برای یادگیری تکنیک‌های فیلمسازی همت مضاعف کنند.

تنها مسئله‌ای که در این میان گفته می‌شود، این است که این عرصه از حضور جوانان ارزشی خالی است، اما نکته مهم دیگر این است که باید به دنبال آثار قوی از لحاظ تکنیک، موضوع و پرداخت باشیم.

متأسفانه آثار غالب و ایده‌هایی که در جشنواره‌ها پرداخته می‌شود نشان دهنده این است که سطح فکری کارگردان آن آثار بالا نیست و هر کس که می‌خواهد وارد این حوزه شود باید مطالعه زیاد داشته باشد و مبنای فکری قوی و منسجمی پیدا کند و سپس وارد این عرصه شود و ورود به این عرصه تنها با مطالعه و عمق بینش صورت گیرد و این خوراک فرهنگی نیز تا حدودی از طریق برپایی دوره‌های فرهنگی آموزشی تأمین شود.

با توجه به رویکرد جشنواره عمار آینده این جشنواره را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

خوشبختانه هر ساله جشنواره عمار به سوی پختگی و بالندگی حرکت می‌کند و خوشبختانه حوزه‌اکران را به درون مردم برده است و این اقدام مؤثر و مبارکی است و این مردمی کردن دیدن فیلم سبب آشتی دادن مردم با تصویر می‌شود و هر ساله این حوزه بهتری می‌شود و این روند باید فضای سینمای کشور را تحت سیطره خود درآورد و به قدری قدرتمند شود تا جریان روشنفکری بیماری را که فکری کند صاحب سینمای جمهوری اسلامی است در هم شکنند و عمار نشان داده این امر قابل انجام است اما با تلاش و صبر در این مسیر.

باید افق‌های جشنواره عمار بسیار بلندبالاتر رسیم شود و این جشنواره باید بتواند جهان اسلام را نیز تحت تأثیر قرار دهد و به بزرگترین مبارزه فرهنگی با کشورهای صاحب صنعت سینما که به دنبال پمپاژ طرز تفکر خود هستند، تبدیل شود که باید قابلیت را نیز به نظرم دارد، امیدوارم روز به شاهد رشد فکری و بینش در میان تولیدات فیلم‌سازان باشیم.

فعالیت‌های تربیتی در مستند

تربیت اقتصادی در روز سوم

میلااد محمدی متولد سال ۱۳۷۳ در تهران و دانشجوی رشته معماری در دانشگاه قم، از ۴ سال پیش به صورت جدی وارد عرصه فیلمسازی شد که حاصل آن سه فیلم کوتاه، سه اثر مستند و پنج نماهنگ است. وی از دوران کودکی به دلیل علاقه به فیلم سازی، تصویربرداری های خود را در جمع خانواده و اقوام به نمایش می گذاشت و پس از آن با حضور در انجمن سینمای جوان قم فعالیت های خود را جدی تر کرده و هم اکنون با دو اثر مستند «روز سوم» و «یه جور دیگه» و دو نماهنگ به نام های «غریب آقا» و «علمدارم» در جشنواره عمار حضور یافته است.

این مستندساز جوان، خاطر نشان کرد: سعی ما بر این بود تا مفاهیم تربیتی را با روش های گوناگون به بچه ها انتقال دهیم، البته نباید انتظار تحول و نتیجه گیری زود هنگام داشت بلکه این فعالیت ها بذری را در وجود افراد می کارد تا در آینده توسط فعالیت های مختلف فرهنگی و تربیتی رشد پیدا کند.

محمدی، با اشاره به ارسال دو نماهنگ به جشنواره مردمی عمار، اظهار داشت: «غریب آقا» عنوان نماهنگی است که در آن زیارت رفتن اهالی روستایی دور افتاده با آداب و فرهنگ مخصوص خود به تصویر کشیده شده و نماهنگ با نام «علمدارم» ترکیبی از تصاویر زیارت حرم حضرت معصومه (س) با مداحی محمود کریمی است.

کارگردان مستند «یه جور دیگه»، با اشاره به موضوع مستند آتی خود، بیان داشت: اثر بعدی من مستندی با تاکید بر اهمیت توجه به توانایی های جسمانی است؛ چرا که طبق آموزه های دینی علاوه بر فعالیت های فکری، توجه به سلامت جسمانی و آمادگی فیزیکی نیز مورد تاکید واقع شده است؛ از این رو در اردویی که پایه اصلی مستند آینده را تشکیل می دهد سعی در نشان دادن ظرفیت های بالقوه افراد داریم چرا که اگر به توانایی های خودتان اتکا کنیم در هر عرصه ای موفق خواهیم بود.

میلااد محمدی، کارگردان مستند «یه جور دیگه»، در گفت و گو با خبرنگار «تشریه روزانه جشنواره مردمی فیلم عمار»، ایده تولید این مستند را اردوی متفاوت دانش آموزی خواند که در آن «یه جور دیگه» بودن را یاد می گیرند و اظهار داشت: مستندهایی که من ساختم برگرفته از اردوهای تابستانه «موسسه استعدادهای برتر میثم تمار» با هدف قرار دادن رسانه در اختیار فعالیت های تربیتی بود؛ چراکه آینده جامعه در گرو فعالیت های صحیح تربیتی در اقشار مختلف و استفاده از ابزارهای متنوع در این راه است.

وی افزود: مفهوم سبک زندگی، مهارت ها، فهم و دانشی که افراد مختلف به اقتضای سن شان به آن نیاز دارند و روش های انتقال آن در یکی از اردوهای تابستانه موسسه میثم تمار پیاده سازی شد و مستند «یه جور دیگه» با محوریت این موضوع تولید شد.

محمدی، مستند «روز سوم» را دیگر اثر خود با محوریت اردوهای تربیتی عنوان کرد و گفت: در این مستند مفهوم ارزش و بها داشتن موضوعات مختلف به تصویر کشیده شده است و در آن با تعریف یک جامعه کوچک که اعضای آن بچه های شرکت کننده در اردو را تشکیل می دادند، طرح های مختلف اقتصادی از پول در آوردن تا پول خرج کردن اجرا شده و در پایان روز با بررسی و مقایسه فعالیت هر فرد نسبت به سایر اعضا توسط سر گروه ها رویکرد مطلوب در این زمینه مورد بررسی قرار می گیرد.

«نزدیک تر از نیویورک»

قسمت چهارم از مجموعه مستند «سالهای هسته ای»، با عنوان «نزدیک تر از نیویورک» که توسط برنامه تلویزیونی ثریا ساخته شده است؛ واقعیت های ناگفته ای از فضای اقتصادی کشور را مطرح کرده است و دلایل بروز مشکلات به وجود آمده به بهانه تحریم ها زبردره بین قرار گرفته است.

نزدیک تر از نیویورک هم چنین با تمرکز بر دوره زمانی پس از توافق ژنو، مسیر تحریمها را پس از این توافقنامه بررسی کرده است. ورودیه این مستند با مصاحبه با همسر و فرزند شهید رضایی نژاد، به نقش اثرگذار این دانشمند عزیز در روند هسته ای شدن کشورمان اختصاص داده شده است. کلیپ پایانی این مستند بخشی از قطعه جنگ اقتصادی می باشد که به همت سازمان پدافند غیر عامل و با صدای حامد زمانی تهیه شده است.

وی با اشاره به رویکرد جشنواره مردمی عمار به بخش بین الملل، عنوان کرد: اکران های بین المللی جشنواره مردمی عمار می تواند افقی تازه برای سینمای ایران و حتی جایگزین مناسبی برای سینما حقیقتی باشد که شاید این روزها تنها چیزی که نمی گویند حقیقت است چرا که در رساندن پیام حق به گوش جهانیان تا کنون اقدام موثر و دامنه داری دیده نشده است. محمدی، اکران مردمی را دیگر ویژگی ممتاز جشنواره عمار دانست و تصریح کرد: اکران های مردمی فرصت مناسبی است تا اقشار مختلف جامعه بویژه کسانی که در این زمینه در استضعاف فکری به سر می برند حرف های فرزندان انقلاب را از زبان تصویر بشنوند. کارگردان مستند «روز سوم» در پایان سخنان خود، بر لزوم ایجاد ارتباط میان فیلمسازان جوان و حامیان مالی از سوی جشنواره عمار تاکید و خاطر نشان کرد: فعالان عرصه فرهنگی باید زمینه ای بوجود آورند تا فیلمسازان جوان تنها با سختی تولید آثار هنری دست و پنجه نرم کنند و در گیر مسائل مالی نشوند چراکه از بین رفتن تمرکز فیلمساز به محتوای تولیدی لطمه جدی وارد می کند.

«بعد از خمینی» صریح، شفاف و به دور از مصلحت اندیشی

تاریخ همواره پراست از وقایع مبهم و ناگفته هایی که یافتن و رمزگشایی از آنها می تواند چراغ راه آینده باشد. یافتن و غبار زدودن از صفحه های خاک گرفته ای که به دلایل موجه و غیرموجه در پستوی نمور گذشته پنهان شده اند کار پرچالشی است؛ که جرأت و همت را همزمان به یاری می طلبد. اما حقیقتا به سختی اش می ارزد.

مستند بعد از خمینی تلاشی است از جنس عده ای که آنها را نسل سومی صدا می زنند، که حاصل ۲ سال پژوهش بی وقفه از میان اسناد، مصاحبه ها و خاطرات مردان نسل اول انقلاب است که به تهیه کنندگی «شبکه خبری اجتماعی افسران» و کارگردانی حجت الله نیکی ملکی از ناگفته های «ده ساله ی دوم انقلاب اسلامی» روایت خواهد کرد.

داستان از آخرین سال عمر حضرت امام آغاز و تا پایان دوران سازندگی ادامه خواهد داشت و باور سازندگان بر این است، دانستن این که ایران در سالهای بعد از خمینی چه وقایعی را چگونه پشت سر گذاشته است، می تواند عبرت بی بدیلی برای ترسیم آینده ای شفاف تر و بالنده تر ارائه دهد.

تلاش مستند بر این بوده که در عین انصاف، صریح و شفاف باشد و حقایق را فدای مصلحت سازی ها نکند. قضاوت اینکه چقدر در این راه توفیق یافته ایم را به بینندگان وامیگذاریم.

تشویق دردی بزرگ در فرمی ساده

فیلم کوتاه داستانی تشویق به کارگردانی مهدی امینی روایت دردی بزرگ است، در این داستان، شاهد ماجرای مقدمه چینی جهت برگزاری یک همایش هستیم، همایشی متفاوت که برگزار کنندگان آن در عمل ناقض حرف های خود هستند. این اثر اگر چه بیانی ساده با خود همراه کرده اما روایتی تلخ را بیان می کند که به نوعی می توان آن را زمینه بسیاری از مشکلات در جامعه دانست.

سلام بر علی پسر موسی روایت دلدادگی یک چوپان

«سلام بر علی پسر موسی» عنوان مستندی سه اپیزودی به کارگردانی امین قدمی و تهیه کنندگی مرکز مستند سوره است که به روایت عشق یک چوپان جهت خدمت به زائران امام رضا (ع) می پردازد. این مستند توانسته با زیبایی عشق و شور مردم به خصوص سوزده فیلم را به اهل بیت (س) به خوبی در قاب تصویر بگنجاند.

مقایسه تطبیقی

کی از چه فیلمی خوشش میاد؟

جواد محرمی

ظریف: روزی روزگاری امریکا
 اوباما: این گروه خشن
 بابک زنجانی: آشغالهای دوست داشتنی
 زیبا کلام: یازده سال بردگی
 هاشمی: پدر خوانده
 معصومه ابتکار: مسی‌سریز
 قالیباف: همشهری کین
 وزیر صنعت، معدن و تجارت: محله چینیه‌ها
 حسین شریعتمداری: مظنونین همیشگی
 دولت یازدهم: لورنس عربستان
 اردوغان: شوالیه تاریکی
 بنیامین نتانیاهو: گاو خشمگین
 سفیر انگلستان: شکارچیان روح
 علی مطهری: همه مردان رئیس جمهور
 عفت مرعشی: خیابانهای آرام
 همسریاسر هاشمی: هفت تیر طلایی
 بهروز افخمی: هفت
 احمدی نژاد: گذشته
 عادل فردوسی پور: افساید

رباعی روز

خواب و بیدار

حجت رجبی

افکار مرا در عالمی مبهم بُرد
 با اینکه نخواستم ، ولی کم کم بُرد
 رفتم ز پیام هاش بیدار شوم
 برعکس درون سینما خوابم بُرد

نیازمندی های روز سینمای ایران

رحیمه مهربان

نام فیلم های خود را با ما بیابید.
 نرم افزار اندروید «تورا بگو چه
 بنامم»
 مناسب جهت انواع کارگردانها و
 فیلم سازان و فیلم نامه نویس ها
 برای دریافت به بازار مراجعه کنید
 و سرچ بزنید!

شبی با چنگال نیچه
 اولین و آخرین اثر استاد بی بدل در
 عرصه سینما
 روایتی از جنون و دیوانگی
 آمیخته ای فراز و فرود، ترس و سوپرایز
 امشب فقط در سالن ۵ سینماهای
 درجه ۳ کل کشور

سیاه نمایی سینمایی ۲۰۱۵ رسید.
 مناسب جهت لوکیشن های اجتماعی و
 فرهنگی داخلی
 برای صدور به جشنواره های خارجی
 (NGO) حالیوود

موسسه تدوین اندازان روتوش باز
 با ارائه خدمات ویژه:
 صدا گذاری و صدا برداری، روتوش
 حرفه ای ، ، ، ،
 با سابقه ی ۱۲۰۰ روز

قسمت چهارم

چطور وارد سینما شویم

طراح: سجاد جعفری

اگر خودتان آدم پولداری نیستید و در انتخاب پدر هم دقت نکردید، هیچ اشکالی ندارد، هنوز برای ورود به سینما راهی دیگری هم وجود دارد!

تحریریه: سجاد اسلامیان - نوید نوروزی

محمد رضا پورصفار - عارف جعفری - محمدرضا شهبازی

همکاران: زینب تختی - رسول احمدی - حمید امامی

سید امیرحسین فتاح حسینی

گرافیک: مهدی بادیه پیمان

6thammarpopularfilmfestival

@ammarmoviefestival

ammarmovie.ir

قسمت سوم

مروری اجمالی بر ادوار سینمای خفن ایران

بالاخره کشتمت!

علی عموکاظمی

رو به خودشان جلب کنند و اگر اسم این فیلم ها را در گوگل تایپ کنید، گوگل تازه در صفحه ی چهارم پنجم خود می فهمد که منظورتان چی بوده است! گاهی اوقات برخی از بازیگران این دوران برای رهایی از فشارها و محدودیت ها به سینمای هالیوود کوچ می کنند تا بتوانند حق خودشان را بگیرند. این بازیگران پس از تقویت زبان انگلیسی، به عنوان آقا دوربینی و یا خانم دوربینی در فیلم های هالیوودی به ایفای نقش می پردازند.

بازیگران مطرح در این دوران: باران کوثری، بگانه آهنگرانی، صابر ابر

کارگردانان مطرح در این دوران: جعفر پناهی، کیانوش عیاری، عبدالرضا کاهانی

دیالوگ های رایج: "ما چقدر بدبختیم. خاک بر سرمون کنند!" / "آه خدای من! از این همه دروغ و خیانت و تجاوز خسته شده ام" / "راستشو بگو! قبل از من با چند نفر دیگه در ارتباط بودی؟"

وضعیت استقبال تماشاگران: به دلیل علاقه بالای افراد جامعه به سلامت روانی، معمولاً استقبال از این فیلم ها بسیار ضعیف است. اما نباید از این نکته ی مثبت غافل بشویم که اگر شخصی با خانواده یا دوستان خود در روزی به غیر از سه شنبه که بلیت نیم بها است و یا پنجشنبه و جمعه که فشار بیکاری بالاست به سینما مراجعه کند؛ احساس می کند که به یک ارکان خصوصی دعوت شده است!

در این شماره قصد داریم به دوره ی سوم سینمای ایران که شامل فیلم های سیاه و مطابق میل جشنواره های خارجی است بپردازیم.

دوره ی سوم: تم اصلی این فیلم ها بدبختی فلاکت بار و خیانت و کلاه چپ سیاه قابل تصور می باشد، به طوری که یک بیننده ی اروپایی و یا آمریکایی پس از تماشای این فیلم ها در جشنواره های جهانی، هر هفته در کلیسا برای نجات مظلومین ایران دست به دعا بر میدارد! سازندگان این فیلم ها کلا آدم های معترضی هستند و اگر در برنامه ای حضور پیدا کنند مرتباً از محدودیت ها و ممیزی ها ناله می کنند. اما متأسفانه اعمال این محدودیت ها باعث شده است که استعداد های این عزیزان شکوفا نشود و در حالی که جایگاه اصلی آن ها این است که فیلمشان پس از "رهایی از شائوشنگ" رتبه ی دوم را در آی ام دی بی (IMDB) کسب کند، فیلمشان بیننده ندارد! دسته ی دیگری از فیلمسازان هستند که کلا در خارج کشور ساکن هستند و اصلاً اجازه ی فعالیت در ایران را ندارند. این فیلمسازان با کمک مالی برخی از سفارتخانه های خارجی (به طور مثال کشور دوست و همسایه و قربانی تروریست، فرانسه) دست به ساخت این نوع فیلم ها می زنند. این فیلم ها نیز با وجود حمایت های مالی و بعضاً صحنه های خاک بر سری، موفق نمی شوند که توجه مردم